

Pengarnir draga

At sleppa at royna okkurt annað og vónirnar um góða inntøku. Hetta eru orsøkirnar til, at Allan Nónsgjógv og Bjartur Símun Erlingson ætla sær til skips

Allan Nónsgjógv og Bjartur Símun Erlingson vóna at kunna vinna nakað av peningi, áðrenn teir fara at útbúgva seg

Mynd: Álvur Haraldsen

Randi Jacobsen

Í gjár og í dag hava 13 dreingir og menn verið á trygdarskeiði hjá Navit í Havn.

Summir av monnunum vóru á skeiðinum, tí hitt skeiðið var gingið út, men har vóru eisini nakrir, sum ikki áður hava verið við skipi.

Teirra millum vóru 22 ára gamli Allan Nónsgjógv og 16 ára gamli Bjartur Símun Erlingson.

Allan Nónsgjógv kundi hugsað sær at sloppið við onkrum verksmiðjuskipi. Hin hugsar um at fáa tjans við trolara.

Teir hugsa soleiðis, tí teir bátarnir geva mest, í hvussu er meira enn lánubátarnir. Hinvegin avskriva teir ikki heilt at fara við línubáti. Tað kann koma onkuntíð seinni.

– Tað er nógvar strævnari at vera við línubáti, og so gevur tað minni, siga teir.

Báðir hava hug at royna sjólvívið, men teir dylja ikki, at ikki minst vnirnar um at vinna nógvar pengar fingur teir at taka avgerðin.

Hvørgin hugsar avgjørt, at sjólvívið verður fyri lívið.

Pengar, pengar

Tá ið Allan Nónsgjógv fór úr

skúlanum, var hann fyrst eitt ár á tekniska skúla og hevur síðan arbeitt á flakavirki. Nú hugsar hann at fara til sjós fyri at vinna nakað av peningi, áðrenn hann eina ferð fer í læru onkrastaðni, kanska um eitt ár.

Bjartur Símun Erlingson er júst liðugur við 10. flokk, og hann hugsar eisini at fara til skips eina tíð fyri at vinna nakað av peningi, áðrenn

hann fer víðari í lívinum. Eingin veit, um hann ikki kanska verður sjómaður leingi, um inntøkan verður góð.

Teir vita ikki, hvussu útlitini eru fyri at fáa tjans, men teir halda báðir, at spyrja teir seg fyri hjá fleiri skipum, man tað fara at eydnast.

Fyri at kunna mynstra er neyðugt at hava heilsuváttan og trygdarskeið, og á flestu

fiskiskipum noyðast sjómenninir at keypa sær klæðini.

Kostar

Íløgna er ikki so lítil, tí heilsuváttanin kostar 650 krónur, trygdarskeiðið 3000 krónur, og skal sjómaðurin keypa sær øll neyðugu klæðini skal hann av við út við 4000 krónur aftrat. Klæðini kosta meira enn so, um hann skal við

skipi, sum er leingi burtur.

Teir báðir komandi sjómenninir halda, at trygdarskeiðið átti ikki at kostað so nóg, men klæðini eru eingn trupulleiki, tí teir eiga báðir tað mesta, sum skal til.

Allan Nónsgjógv, sum hevur arbeitt, átti fyri trygdarskeiðið, men hin, sum júst er farin úr skúlanum, fekk foreldrini at gjalda fyri seg. Treytin var, at hann meinti

tað í álvar at fara til skips.

Hvørgin hevur nakað ímóti at fara umborð eitt skip, sum ger drúgván túr.

– Eg hevði einki lagt í tað, um túrurin vardi í tvey ár, bara eg fekk nakað burturúr, sigur Bjartur Símun Erlingson.

Ein partur av trygdarskeiðinum er at læra fyrstuhjálp

Mynd: Álvur Haraldsen